

بررسی تنوع ژنتیکی بنفشه های معطر ایرانی با استفاده از نشانگر مولکولی ISSRنرجس اسدی¹، علیرضا بابایی^{2*}، معصومه حسنی¹

1- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران. 2- استادیار گروه علوم باغبانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.

نویسنده مسئول: دکتر علیرضا بابایی arbabaei@modares.ac.ir

چکیده

در این مطالعه از نشانگرهای ISSR برای بررسی تنوع ژنتیکی و قرابت 41 نمونه بنفشه معطر ایرانی استفاده شد. تعداد 10 آغازگر 0تصادفی روی نمونه های DNA استخراج شده از برگ مورد آزمون قرار گرفتند که تعداد 6 آغازگر بین ژنوتیپ ها چند شکلی مطلوب نشان دادند. در مجموع 105 باند در کل ژنوتیپ ها تکثیر شد که از بین آنها 65 باند چند شکل بودند. تجزیه خوشه ای ژنوتیپ ها با استفاده از ضریب تشابه جاکارد و به روش UPGMA انجام گرفت. در ضریب تشابه 0,12 ژنوتیپ ها در دو گروه مجزا و در تجزیه خوشه ای در ضریب تشابه 0,34 ژنوتیپ ها در هشت گروه قرار گرفتند. کلمات کلیدی: بنفشه های معطر ایرانی، تنوع ژنتیکی، نشانگر ISSR، تجزیه خوشه ای

مقدمه

تنوع ژنتیکی رکن اصلی بیشتر برنامه های اصلاحی بوده و انجام گزینش منوط به وجود تنوع ژنتیکی مطلوب در صفت مورد بررسی می باشد. مطالعات تنوع ژنتیکی گونه های مختلف گیاهی از جنبه های مختلف قابل بررسی می باشد. از میان این مطالعات شناسایی ذخایر ژنتیکی گیاهی به منظور ثبت و صیانت از ذخایر توارثی ملی، حفظ ذخایر ژنتیکی در برابر عوامل تهدید کننده و همچنین استفاده از مزیت های تنوع گیاهی در قالب فرآیندهای اصلاحی دارای اهمیت بالایی می باشد. ارزیابی تنوع ژنتیکی در بین گونه های گیاهی اطلاعات ارزشمندی را در زمینه مسیر تکاملی گیاهان حاصل نموده و از نظر اتخاذ استراتژی های مناسب در راستای اهداف اشاره شده از اهمیت بسزایی برخوردار می باشد، چراکه بسیاری از مفاهیم در زمینه شناسایی، حفظ و کاربرد ذخایر ژنتیکی تنها با مطالعات ژنتیک جمعیت امکان پذیر است. بنفشه معطر (Ever Green sweet violet) بانام علمی Viola oderata از خانواده Violaceae است. در خانواده ویولاسه جنس ویولا بزرگترین جنس بوده که نزدیک به 525 تا 600 گونه را شامل می شود که در تمام بخش های جهان شیوع دارد. تحقیقات جدید نشان داده که این گیاهان بومی نیمکره شمالی هستند (Ballard et al. 1999; Yockteng et al. 2003) توماس مارکوسسن و لیو بورگن (Marcussen and Borgen, 2011) گونه های موجود بنفشه های منطقه قفقاز و آذربایجان و اطراف دریاچه کاسپین (خزر) را با توجه به آزمایشات آلوزایمیک و مورفولوژیکی و سطح پلوئیدی مورد بررسی قرار دادند و براساس اطلاعات آلوزایمیک، سطح پلوئیدی و ویژگی های مورفولوژیکی پیشنهاد کردند که Viola sieheana در منطقه قفقاز متعلق به گونه جداگانه V. caspia هستند. در این تحقیق ویژگی های مورفولوژیکی این دو گونه مورد بحث قرار گرفته و مشخص شده که مهمترین مناطق شیوع گونه V. Sieheanal شرق بالکان، ترکیه، قبرس و لبنان است و برای V. caspia مناطق غربی دریاچه کاسپین و شمال شرقی ترکیه است. هیرونوری توایاما و تنساکازا یاهارا (Toyama and Yahara, 2009) تنوع ژنتیکی بین دو گونه Viola eizanensis و Viola chaerophylloides var sieboldiana بومی ژاپن را با نشانگر AFLP مورد بررسی قرار دادند.

مواد و روشها

در این تحقیق از 42 ژنوتیپ گیاهی بنفشه های معطر در ایران که از استانهای شمالی کشور؛ گیلان، مازندران و گلستان جمع آوری شده بودند، استفاده شد. DNA ژنومی نمونه برگهای تثبیت شده در ازت مایع به روش (CTAB) با اندکی تغییرات استخراج شد. کمیت و کیفیت DNA با استفاده از دستگاه نانودراپ و الکتروفورز DNA در ژل آگارز 1% درصد تعیین گردید.

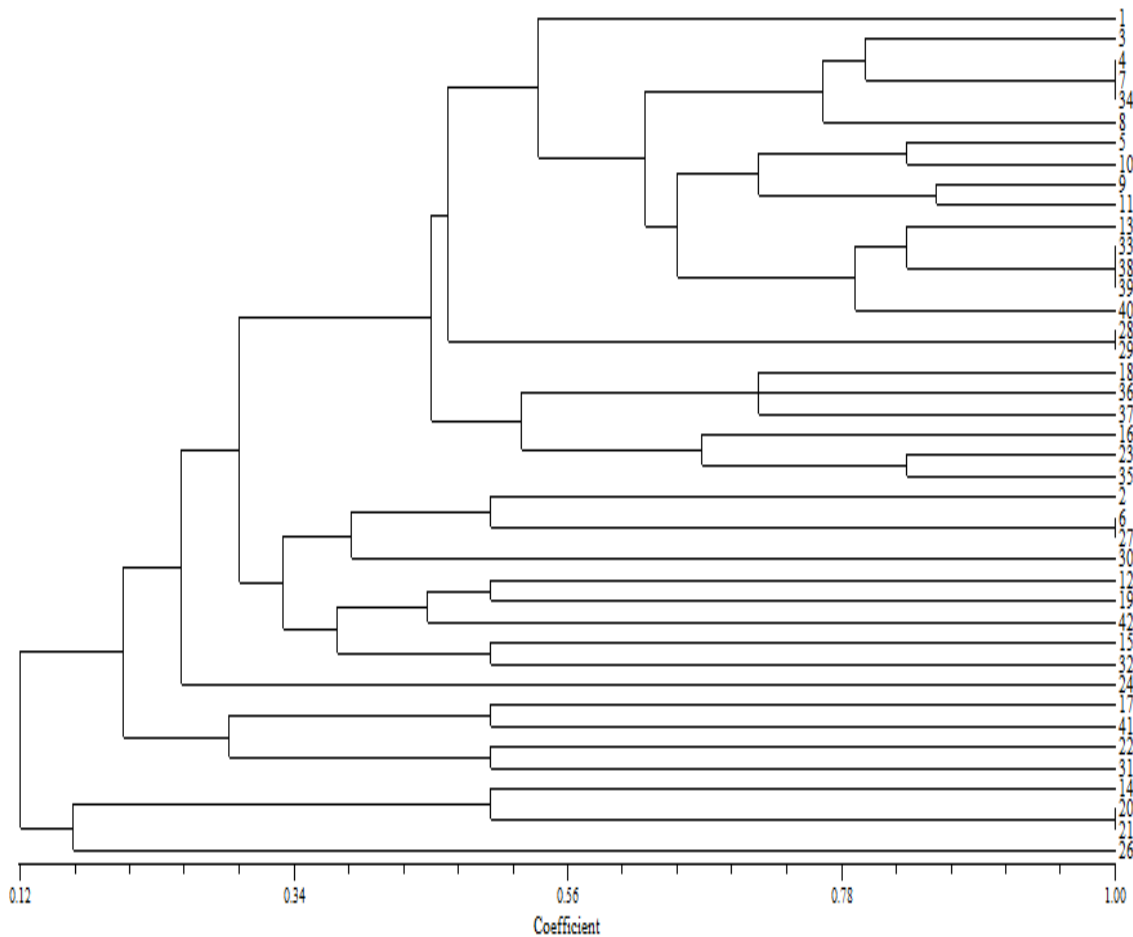
در این تحقیق از 10 آغازگر ISSR استفاده شد که از این تعداد 6 آغازگر تکثیر مناسب قطعات داشتند و برای آزمایشات مفید واقع شدند. تکثیر قطعات DNA با واکنش PCR در حجم 25 میکرولیتر (شامل 5 میکرولیتر از DNA با غلظت 10 نانوگرم در میکرولیتر، 2,5 میکرولیتر بافر PCR، 1,5 میکرولیتر کلرید منیزیم، 15 میکرولیتر مخلوط نوکلئوتید (dNTPs)، 2 میکرولیتر از آغازگر و 0,2 میکرولیتر آنزیم Taq DNA polymerase که با آب دو بار تقطیر استریل به حجم 25 رسانده شده بود) انجام شد. واکنش PCR در دستگاه ترموسایکلر اپندورف با برنامه حرارتی شامل، واسرشته سازی اولیه به مدت 5 دقیقه در دمای 94 درجه سانتی گراد، در ادامه 37 چرخه بصورت واسرشته سازی به مدت 1 دقیقه در دمای 94 درجه سانتی گراد، اتصال آغازگر به مدت 1 دقیقه در دمای مناسب اتصال برای هر آغازگر و مرحله توسعه رشته جدید به مدت 2 دقیقه در دمای 72 درجه سانتی گراد و در نهایت توسعه نهایی به مدت 5 دقیقه در دمای 72 درجه سانتی گراد صورت گرفت.

محصول تکثیر حاصل PCR بر روی ژل آگارز 2% ران شده، ژل بدست آمده در دستگاه ژل داگ عکسبرداری شده و امتیازدهی به صورت صفر و یک برای هر آغازگر انجام شد. نتایج بدست آمده وارد نرم افزار Excle شد و برای انجام آنالیز به نرم افزار NTSys منتقل شد. ماتریس تشابه ژنوتیپ ها توسط این نرم افزار و با استفاده از ضریب تشابه جاکارد محاسبه شد و تجزیه خوشه ای با استفاده از روش UPGMA انجام شد.

نتایج

از بین 10 آغازگر مورد استفاده در این آزمایش 6 آغازگر آن دارای باند های چند شکل بوده است. در مجموع 105 باند در کل ژنوتیپ ها تکثیر شد که از بین آنها 65 باند چند شکل بودند. دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه ای در شکل 1 مشاهده می شود. در ضریب تشابه 0,12 بنفشه ها در قرار گرفتند که 38 ژنوتیپ از 41 ژنوتیپ در گروه اول قرار گرفتند. در ضریب تشابه 0,34 بنفشه ها در 8 گروه قرار گرفتند که باز هم بیشتر توده ها (23 ژنوتیپ از 41 ژنوتیپ) در گروه اول قرار گرفتند. بعضی از جمعیت ها ژنوتیپ کاملاً مشابه داشتند که شامل جمعیت های بنفشه جمع آوری شده از مناطق: (رشت 38، فومن 33 و لنگرود 39)؛ (گرگان 4، کردکوی 5 و بهشهر 34)؛ (رامسر 28 و چالوس 29)؛ (گلوگاه 6 و تنکابن 27)؛ (سوادکوه 20 و بابلکنار 21) می باشد.

شکل 1: دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه ای ژنوتیپ ها با استفاده از ضریب تشابه جاکارد و روش UPGMA

به نظر می رسد بین فاصله مکانی رویش توده ها رابطه نزدیکی وجود دارد، بدین معنی که گیاهانی که در فاصله مکانی نزدیک به هم رشد کرده اند دارای تنوع ژنتیکی یکسانی هستند.

منابع

- Marcussen ,T., Borgen ,L.(2011). Species delimitation in the Ponto-Caucasian *Viola sieheana* complex, based on evidence from allozymes, morphology, ploidy levels, and crossing experiments. *Plant Syst Evol* 291,183–196.
- Ballard HE, J.r., Sytsma, K.J., Kowal ,R.R. (1999) .Shrinking the violets: phylogenetic relationships of infrageneric groups in *Viola* (Violaceae) based on internal transcribed spacer DNA sequences. *Syst Bot*23:439–458
- Toyama.H, Yahara.T.(2009). Comparative phylogeography of two closely related *Viola* species occurring in contrasting habitats in the Japanese archipelago. *J Plant Res* 122,389–401.

genetic diversity in iranian viola(Viola odorata) by using ISSR markers**N. asadi1 , A. Babai1and M. hasani1**

1-Departmentof Horticultural Sciences, University of Tarbiat Modares

Abstract

ISSR markers were used to determine the genetic diversity level and phylogenetic relationships among 41 genotypes of Viola odorata included wild cultivar iris. In this study 10 random primers were used for PCR reaction on the template DNAs extracted from leaves, which 6 showed good amplification and polymorphism. Totally, 105 bands were produced, and 65 bands were polymorphic. Cluster analysis of the genotypes was performed using Jaccard's similarity coefficient and UPGMA method. In similarity measure of 0.12 on the denrogram, the 41genotypes of Viola odorata were divided into two groups and Eight groups in similarity measure of 0.34.

Keywords: Viola odorata, ISSR markers , cluster analysis, genetic diversity.